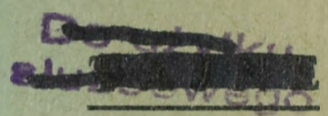

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW

JAWNE

Egz. Nr 1

Ppłk dypl. Piotr ŚMIETANOWSKI

**ELEMENTY UGRUPOWANIA TYŁÓW FRONTU, ZASADY
ICH ROZMIESZCZANIA i PRZESUWANIA
W OPERACJI ZACZEPNEJ FRONTU**

Materiał do studiowania

47565

WARSZAWA

LIPIEC

1986

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW

JAWNE

~~szkolenia~~
~~szkolenia~~

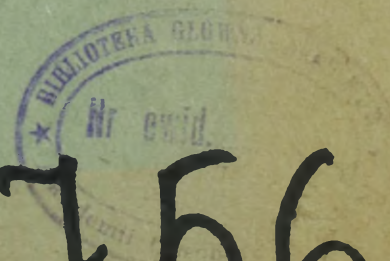
Egz: Nr 1

Pplk dypl. Piotr ŚMIETANOWSKI

ELEMENTY UGRUPOWANIA TYŁÓW FRONTU, ZASADY ICH ROZMIESZCZANIA i PRZESUWANIA W OPERACJI ZACZEPNEJ FRONTU

Materiał do studiowania

Wydział Wojsk Lądowych
Katedra Taktyki Tyłów

JAWNE

PRZEKLASYFIKOWANO

Protokół Nr 54305

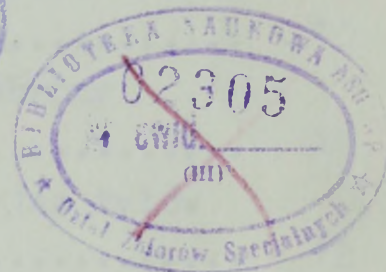
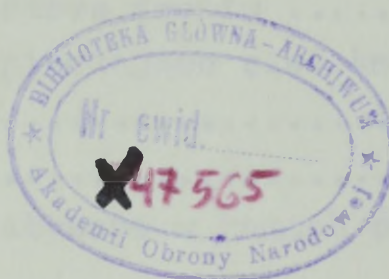
PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

[Redacted]
Egz.nr ...

Zatwierdzam

Szef Katedry T.T.

gen. bryg. Zbigniew KAMINSKI

Ppłk dypl. Piotr ŚMIETANOWSKI

ELEMENTY UGRUPOWANIA TYŁÓW FRONTU, ZASADY ICH
ROZMIESZCZENIA I PRZESUWANIA W OPERACJI
ZACZEPNEJ FRONTU

/materiał do studiowania/

SPIS TREŚCI

	str.
1. WSTĘP	3
1. POJĘCIE TYŁÓW OPERACYJNYCH ICH PRZEZNACZENIE I ZADANIA...	3
2. ZASADY UGRUPOWANIA, ROZMIESZCZANIA I PRZESUWANIA TYŁÓW FRONTU W OPERACJI ZACZEPNEJ	4
2.1. Tylna baza frontu i frontowe brygady materiałowego zabezpieczenia	6
2.2. Związki i oddziały transportowe frontu	8
2.3. Związki i urządzenia zabezpieczające sieć kolejową i drogową frontu	9
2.4. Bazy szpitalne frontu.....	10
2.5. Oddziały chemiczne wykorzystywane w ramach obrony i ochrony tyłów frontu.....	11
2.6. Tyłowe stanowisko dowodzenia i grupa operacyjna tyłów frontu.....	12
2.7. Inne elementy ugrupowania tyłów frontu.....	12
3. ZAKOŃCZENIE.....	13
4. BIBLIOGRAFIA	15

W S T Ę P

Zabezpieczenie tyłowe stanowi zespół ściśle powiązanych czynności ogółu sił i środków tyłowych ujętych w systemie organizacyjny, mających na celu zapewnienie wojskom wszystkiego, co jest im niezbędne do życia i walki.

Obejmuje ono takie dziedziny działania jak:

- organizacja tyłów
- zabezpieczenie materiałowe
 - " - " - medyczne
 - " - " - weterynaryjne
 - " - " - komunikacyjne
 - " - " - techniczno-lotniskowe
 - " - " - finansowe
 - " - " - kwaterunkowe
 - " - " - handlowo-bytowe
- zagospodarowanie zasobów miejscowych i zdobyczy wojennych.

Z powyższego wynika, że zabezpieczenie tyłowe składa się z wielu szczegółowych funkcji wiążących dwa wielkie systemowe elementy, z jednej strony wojska zabezpieczane, a z drugiej tyły zabezpieczające. W związku z tym w niniejszej pracy będzie przedstawiona jedna z tych funkcji dotycząca tyłów operacyjnych jaką jest organizacja a w niej elementy ugrupowania tyłów frontu, zasady ich rozmieszczania i przesuwania w toku operacji zaczepnej.

1. POJĘCIE TYŁÓW OPERACYJNYCH ICH PRZEZNACZENIE I ZADANIA

Tyły operacyjne w rozumieniu materialnej bazy systemu, stanowią związki, oddziały i urządzenia tyłowe wraz z utrzymywanymi przez nie zapasami środków materiałowych, wchodzące w skład związku operacyjnego działające w jednolitym systemie zaopatrywania, ewakuacji i remontu oraz obsługi wojsk.

Do tyłów operacyjnych zalicza się tyły szczebla frontu, armii, lotnictwa frontowego oraz tyły marynarki wojennej. Mimo różnorodnego przeznaczenia i zadań wykonywanych przez jednostki tyłowe, ich organizacyjnej podległości i przynależności do określonych pionów funkcjonalnych - działają one w jednolitym zorganizowanym zgodnie z decyzją dowódcy - polowym systemie zabezpieczenia wojsk,

gdzie funkcję ogólnego organizatora tyłów z ramienia dowódcy spełniają kwatermistrzowie - z-cy dowódcy poszczególnych szczebli dowodzenia.

Siły i środki przeznaczone do realizacji zadań zabezpieczenia tyłowego zorganizowane są w odpowiednie związki i oddziały tyłowe, których wielkość, wyposażenie i specjalistyczne przygotowanie zależą od planowanych dla nich zadań i ekonomicznych możliwości kraju.

Do zasadniczych zadań tyłów operacyjnych należy utrzymywanie w czasie pokoju posiadanych sił i środków w stałej gotowości do mobilizacyjnego rozwinięcia, a także do częściowego zabezpieczenia wojsk z chwilą rozpoczęcia działań wojennych i następnie po mobilizacyjnym rozwinięciu zaopatrywania wojsk we wszystkie rodzaje środków zaopatrzenia.

Do szczegółowych zadań tyłów operacyjnych należy: utrzymanie ustalonych zapasów oraz nieprzerwana ich dostawa do wojsk, przy wykorzystaniu wszystkich rodzajów transportu, przygotowanie, utrzymanie i osłona techniczna wyznaczonych dróg samochodowych i kolejowych, naprawa sprzętu i wyposażenia wojskowego, realizacja zabezpieczenia medycznego i weterynaryjnego, prowadzenie wszystkich rodzajów ewakuacji, wykonywanie czynności produkcyjno-usługowych; obsługa finansowa i handlowa walczących wojsk, organizowanie wykorzystania zdobyczy wojennych i zasobów miejscowych.

Z operacyjnego punktu widzenia zadania te można ująć w trzy grupy:

- I - zaspokojenie indywidualnych potrzeb każdego żołnierza i zbiorowych potrzeb związków i oddziałów;
- II - utrzymanie na wysokim poziomie zdrowotności żołnierzy oraz zapewnienie rannym i chorym jak najszybszego powrotu do oddziałów walczących;
- III - utrzymanie sprzętu bojowego i innych urządzeń technicznych w ciągłej sprawności technicznej i gotowości do ich natychmiastowego użycia.

2. ZASADY UGRUPOWANIA, ROZMIESZCZENIA I PRZESUWANIA TYŁÓW FRONTU W OPERACJI ZACZEPNEJ

Ugrupowanie tyłów stanowią jednostki tyłowe podzielone na rzuty, odwody i rezerwy /materiałowe/ rozmieszczone w pasie działań bojowych stosownie do ugrupowania wojsk, kierunków ich uderzeń, układu dróg, ukształtowania i pokrycia terenu, a także ich roli i miejsca w systemie danego rodzaju zabezpieczenia tyłowego.

Jednostki tyłowe i ich oddziały wydzielone, lub czołówki materiałowe zgrupowane w rzutach i odwodach oraz rozmieszczone w oddzielnych rejonach określa się mianem "elementów ugrupowania tyłów".

Ugrupowanie tyłów należy do ugrupowania bojowego wojsk danego szczebla organizacyjnego. W myśl tej definicji każda jednostka tyłowa lub jej część rozmieszczona oddzielnie jest elementem ugrupowania tyłów i jednocześnie elementem ugrupowania bojowego wojsk, zatem każdy element ugrupowania tyłów można określić jako "tyłowy element ugrupowania bojowego wojsk".

Funkcjonalność elementów ugrupowania tyłów będzie zapewniona wtedy jeżeli:

- ✓ - optymalnie wykorzystana się teren w rejonie rozmieszczenia /możliwości okopania, ześrodkowania i ukrycia, maskowania, dostępu do źródeł wody itp/;
- ✓ - przy rozmieszczeniu zostaną uwzględnione właściwe sąsiedztwa współdziałających elementów oraz warunki obrony i dowodzenia;
- ✓ - zapewni się swobodę ruchu samochodów /i po drogach dojazdu do głównych dróg samochodowych.

Jednostki tyłowe w wyznaczonych rejonach rozmieszcza się w zależności od pory roku sposobem biwakowym t.j. w namiotach, szałasach, ziemiankach, okopach i wykopach oraz z wykorzystaniem /mocnych i bezpiecznych/ zabudowań czyli sposobem biwakowo-osiedlowym lub tylko osiedlowym /szpitale/.

Swoboda ruchu samochodów i ciągników w rejonach rozmieszczenia poszczególnych elementów ugrupowania tyłów ma duży wpływ na wydajność pracy i bezpieczeństwo, np: w wypadku nagłej potrzeby opuszczenia zajmowanego rejonu. Rejony rozmieszczenia tyłów a szczególnie polowych składów, szpitali i warsztatów remontowych są źródłem i celem ciągłego ruchu dużej ilości samochodów realizujących dowóz i ewakuację.

Przesuwanie tyłów jest to celowa zmiana położenia jednostek tyłowych /elementów tyłowych/. Celem przesuwania każdego elementu zgrupowania tyłów jest optymalizacja warunków jego specjalistycznego działania i bezpieczeństwa. Każde przesunięcie musi być odpowiednio zaplanowane i zorganizowane, poprzedzone rekonesansem dróg marszu i nowego rejonu rozmieszczenia.

Organizacja rozmieszczenia i przesuwania elementów ugrupowania tyłów jest obowiązkiem zastępcy dowódcy-kwatermistrza i jego sztabu, który te przedsięwzięcia uzgadnia ze sztabem frontu i szefami służb tyłowych. Po uzyskaniu decyzji dowódcy, kwatermistrz frontu i jego sztab organizuje i nadzoruje wykonanie tych przedsięwzięć.

Elementy ugrupowania tyłów frontu można podzielić na trzy rzuty:

✓ Do I rzutu tyłów frontu /rzutu wysuniętego/ wchodzi te elementy, które bezpośrednio działają na rzecz pierwszorzutowych armii i wojsk, które tą armię zabezpieczają. Rozmieszcza się je na odległości do 100 km od rubieży styczności z nieprzyjacielem. Zaliczamy do nich BSzF, FBMZ, FBR.

✓ II rzut tyłów: /największy/ są to elementy przeznaczone do zaopatrzenia i obsługi wojsk należących do II rzutu operacyjnego /odwodów/.

✓ III rzut tyłów są to te elementy ugrupowania tyłów, które są położone w tylnej części obszaru tyłów frontu i współdziałają z WBOK.

2.1. Tylna baza frontu i frontowe brygady materiałowego zabezpieczenia.

✓ a/ Tylna baza frontu /TBF/ jest największym elementem ugrupowania tyłów frontu. W systemie zabezpieczenia materiałowego tworzy "bramę materiałową", przez którą przesuwa się środki materiałowe z obszaru kraju do wojsk walczących na froncie zewnętrznym. TBF może ponadto:

- ✓ - wydzielić 1-2 oddziały /w tym jeden do morskiego rejonu przeładunkowego/;
- zorganizować /we współdziałaniu z jednostkami komunikacji wojskowej/ tymczasowy rejon przeładunkowy /TRP/ i zapewnić jego pracę.

TBF rozwija się w tylnej części obszaru frontu w odległości 250-350 km od rubieży styczności bojowej wojsk frontu z nieprzyjacielem. Czas pełnego rozwinięcia TBF wynosi 2-3 doby. Powierzchnia całkowitego rozwinięcia TBF wynosi do 1 000 km² lub około 600-800 km² po wydzieleniu z niej oddziałów TBF.

Przegrupowanie TBF z obszaru kraju do rejonu rozwinięcia odbywa się transportem kolejowym oraz samochodowym /własnym/. Przegrupowanie całości TBF w toku operacji może nastąpić po wykonaniu zadania dalszego frontu, a jej przesunięcie dokonuje się również przy użyciu transportu samochodowego i kolejowego.

b/ Oddział tylnej bazy frontu /OTBF/ jest elementem ugrupowania TBF. Poszczególne oddziały TBF mogą być rozwijane: w MRP, bliżej wojsk w pasie frontu, w rejonie opuszczonym przez TBF, a nawet w pasie sąsiedniego frontu. Każdy z wydzielonych OTBF nie jest elementem etatowym; skład ich zależy od celów utworzenia i jego zorganizowania i możliwości TBF. Oddział TBF przesuwa się transportem kolejowym i samochodowym. Po rozwinięciu w wyznaczonym rejonie w zasadzie nie przesuwa się już w toku operacji, może natomiast ulec likwidacji przez ponowne połączenie z macierzystą TBF. Powierzchnia rejonu rozwinięcia OTBF zależy od jego ilościowego składu i pojemności taktycznej terenu w nakazanym rejonie i może wynosić około 100-500 km². OTBF rozwijany w MRP umiejscawia się w bezpiecznej odległości od portów /punktów/ wyładowniczych i załadowniczych należących do MRP - spełnia funkcję niejako "bocznej bramy materiałowej" wojsk frontu zewnętrznego. Współdziała z komendą MRP jak również z macierzystą TBF i siłami komunikacji wojskowej frontu.

OTBF wysunięty w pasie frontu bazuje na czynnej linii kolejowej i stacjach nadających się do urządzania stacji wyładowniczych w rejonie jego rozwinięcia. OTBF przybliża się do wojsk w toku operacji na odległość 100-200 km od linii styczności wojsk z nieprzyjacielem i rozwija się po odfrontowej stronie barierowej przeszkody wodnej. OTBF przybliża się do wojsk zapasy środków materiałowych TBF o 150-250 km, jednocześnie wydłuża o tyle km ogniwo dowozu i ewakuacji transportem kolejowym w relacji obszar kraju - front.

OTBF może też pozostać w rejonie rozwinięcia TBF jeżeli baza ta zostanie przesunięta do przodu pod koniec operacji zaczepnej.

c/ Frontowa brygada materiałowego zabezpieczenia /FBMZ/ rozwija się na kierunku działania armii I rzutu operacyjnego frontu w odległości 80-100 km od linii styczności wojsk własnych z nieprzyjacielem. Rozwinięta FBMZ zajmuje powierzchnię terenu 150-200. W toku operacji zaczepnej przesuwa się z częstotliwością 1 raz na 2-3 doby.

Przesuwanie dokonuje własnym transportem samochodowym w 2 - 3 rzutach, po 1-2 drogach samochodowych i zawsze w połączeniu z dowozem środków materiałowych do wojsk. FBMZ może rozwijać się w dwóch rzutach:

- I rzut - oddział FBMZ /OFBMZ/ wysunięty bliżej wojsk;
- II rzut - rozmieszczony w pobliżu stacji wyładowniczych urządzonych na czynnej linii kolejowej, szczególnie w warunkach, gdy nie został zorganizowany OTBF na kierunku danej armii.

Jeżeli zaistnieją takie warunki, że na początku i w toku operacji w składzie frontu będzie istnieć tylko jedna FBMZ to może ona rozwijać się w dwóch rejonach usytuowanych rokadowo w stosunku do linii frontu, na kierunkach dwóch armii I rzutu operacyjnego frontu.

2.2. Związki i oddziały transportowe frontu.

- a/ Brygady transportowe /BTr/ stanowią oddzielny element ugrupowania tyłów frontu. Rozmieszczają się w wyznaczonych rejonach w pobliżu TBF & OTBF /składów, stacji wyładowniczych i portów/, . Powierzchnia rejonu rozmieszczenia ok. 60-80 km², BTr w zasadzie przesuwa się do nowego rejonu rozmieszczenia częścią lub całością sił wówczas, gdy przegrupowuje się do nowego rejonu OTBF lub TBF. Przesunięcie BTr w każdym wypadku dokonywane jest w połączeniu z przewozem ładunków.
- b/ Batalion dowozu rakietowych materiałów napędowych /bd RMN/ - rozmieszcza się w rejonie TBF w sąsiedztwie źródeł RMN, którymi mogą być stacje i porty wyładownicze, Rozmieszcza się on zgodnie z decyzją szefa TBF i zajmuje rejon o powierzchni ok. 10-12 km². W toku operacji przegrupowuje się wraz z TBF lub w ramach wymuszonego manewru.
- c/ Batalion rurociągów dalekosiężnych /brd/ rozmieszcza się w jednym rejonie umiejscowionym w połowie zbudowanego i obsługiwanego odcinka rurociągu /długość rurociągu - 180 km./.
- d/ Tymczasowy rejon przeładunkowy /TRP/ urządza się na barierowej przeszkodzie wodnej przecinającej ogniwo dowozu i ewakuacji między WBOOK a TBF, lub między TBF a OTBF w pasie frontu. Komenda TRP rozmieszcza się po jednej stronie, wydzielając w miarę potrzeb grupę operacyjną na przeciwległy brzeg.
- e/ Grupy tankowania /GT/ wraz z siłami i środkami przeładunku paliw na stacjach i w portach wyładowniczych oraz polowych składach mps frontu tworzą elementy ugrupowania tyłów.

f/ Lotniska zabezpieczenia materiałowego są elementami ugrupowania tyłów frontu i mogą być organizowane w pobliżu TBF, OTBF i FBMZ. Rejony lotnisk zabezpieczenia materiałowego będą się zmieniać z taką częstotliwością z jaką będą się przesuwać zaopatrzeniowe elementy ugrupowania tyłów frontu.

2.3. Związki i urządzenia zabezpieczające sieć kolejową i drogową frontu.

a/ Brygada drogowo-eksploatacyjna /BDE/ przed rozwinięciem zajmuje rejon 250-350 km². Rozwija się metodą "liniową" na wyznaczonych 2-3 głównych FDS; jej siły i środki mogą być rozmieszczone na obsługiwanych drogach, każda o długości ponad 300 km i odległych między sobą o 150 i więcej km. Dowództwo BDE, odwód sił i środków i pododdziały obsługi rozmieszczają się zwykle w jednym rejonie przy jednej FDS. Przesuwanie bde w toku operacji odbywa się metodą "gąsienicy" przez rozwijanie punktów dyspozycyjnych^{torowych}, kontroli i regulacji ruchu na drogach przejmowanych od armii.

Przesuwanie bdm odbywa się "skokami" - od obiektu odbudowanego do obiektu nakazanego do odbudowy. Skokami zmienia się również SD, BDE oraz odwód sił i środków. Przesuwanie BDE odbywa się transportem samochodowym.

b/ Brygada mostowa /BM/ - po przybyciu z OK transportem kombinowanym /kolejowym i samochodowym/ rozmieszcza się w rejonie ok. 200 km². W toku wykonywania zadań obejmujących budowę lub odbudowę mostów przez przeszkody wodne na FDS brygada może być rozmieszczona w trzech rejonach:

- 1 - 2 rejonu budowy lub odbudowy mostów, w których działają bataliony mostów składanych i batalion pontonowy;
- rejon dzielony zajmuje również dowództwo brygady, kompania dowodzenia i pluton WSW.

Przesuwanie poszczególnych elementów ugrupowania następuje do nowego rejonu i realizacji nowego zadania to jest budowy mostu na tej samej lub innej przeszkodzie wodnej. Przesuwanie BM odbywa się więc poszczególnymi batalionami lub grupami budowlano-montażowymi.

- c/ Brygady wojsk kolejowych /BWK/ - zapewniają odbudowę i osłonę techniczną linii kolejowych w przedniej części pasa i ugrupowaniu operacyjnym frontu. BWK rozmieszcza się na początku operacji 50-70 km, a w końcu operacji około 200 km od linii styczności własnych wojsk z nieprzyjacielem. BWK do wykonania zadań ugrupowuje się sposobem "liniowo-rejonowym". Każdy batalion kolejowy rozmieszcza część swoich sił na odbudowywanym obiekcie, natomiast pozostała część /dowództwo batalionu, tyły i zmiana odpoczywająca/ w rejonie umiejscowionym przy swoim odcinku odbudowy. Przesuwanie brygad kolejowych odbudowujących jedną linię kolejową odbywa się sposobem "przekraczania" /BWK będąca w tyle przechodzi do przodu, a będąca w przodzie pozostaje w tyle/. Przesuwanie w nowe rejony odbywa się transportem samochodowym i kolejowym.
- d/ Stacje rozdzielcze /SR/ - jest kolejnym elementem ugrupowania tyłów frontu i jednocześnie urządzeniem należącym do infrastruktury kolejowej obszaru frontu. Służba komunikacji wojskowej organizuje 2-3 SR w tylnej części obszaru frontu na liniach kolejowych łączących front z OK. SR mogą być odległe 300-400 km w położeniu wyjściowym i 1000 - 1200 km pod koniec operacji frontu.
- e/ Stacje wyładownicze /załadownicze/ nie stanowią oddzielnych elementów ugrupowania, są one zaliczone do tych elementów ugrupowania wojsk i tyłów, które obsługują, a więc TBF, OTBF, FBMZ, ddr, FBR i BSzF jeżeli tylko stan linii kolejowych pozwoli na zorganizowanie do nich dowozu /ewakuacji/ transportem kolejowym.

2.4. Bazy szpitalne frontu.

- a/ Bazy szpitalne frontu /BSzF/ ugrupowuje się w trzech rzutach. BSzF I rzutu /2-3/ zabezpieczają pierwszy rzut ugrupowania operacyjnego frontu. Rozwijają się na kierunku działania armii w odległości 50-70 km od linii styczności wojsk własnych z nieprzyjacielem. BSzF II rzutu /zwykle jedna/ rozwija się w tylnej części ugrupowania operacyjnego frontu w odległości 100-150 km w celu zabezpieczenia wojsk II rzutu frontu, wojsk lotniczych frontu, odwodu ogólnego i odwodów rodzajów wojsk, a także części tyłów frontu. BSzF I i II rzutu rozwijają się w całości w nakazanych rejonach lub tylko w 50%, utrzymując resztę szpitali w stanie zwiniętym

w gotowości do natychmiastowego rozwinięcia ich lub do zorganizowania zgodnie z decyzją kwatermistrza frontu OBSZF.

BSzF zajmuje rejon:

- rozwinięta w 100 % - do 600 km²
- rozwinięta w 50 % - /reszta szpitali w stanie zwiniętym/ do 400 km².

Po 1-3 dniach pracy BSzF I rzutu może otrzymać zadanie wydzielenia OBSZF i rozwinięcia go bliżej wojsk dla skrócenia ogniwa ewakuacji.

W wypadku niewystarczającej ilości batalionów medycznych i medycznych batalionów wzmocnienia w armiach I rzutu frontu, BSzF może otrzymać zadanie wydzielenia części szpitali zwłaszcza wieloprofilowych i rozwinięcie ich w odległości 15-20 km od rubieży walki dla przyjmowania rannych i chorych z PPM oraz udzielania im pomocy kwalifikowanej, - a więc spełniania roli DPM. Po obłożeniu, wymienione szpitale pozostaną w miejscu rozwinięcia i będą niejako wchłonięte przez nowo rozwijany oddział macierzysty BSzF. BSzF obłożone przed wyewakuowaniem rannych i chorych nie przesuują się do nowych rejonów rozmieszczenia. III rzut BSzF stanowią pozostałe nierozwinięte bazy, przybywające do frontu z OK. Mogą one zajmować rejon rozmieszczenia /pośrednie/ parami lub pojedynczo w odległości 200-250 km od linii styczności wojsk własnych z nieprzyjacielem. BSzF III rzutu w operacji zaczepnej frontu przesuwa się co kilka dni za wojskami z takim wyliczeniem, aby w razie potrzeby mogły się rozwinąć do pracy po 1-1,5 doby od momentu otrzymania zadania i spełniać rolę BSzF I rzutu.

- b/ Odwód medyczny frontu /OMF/ - stanowią jednostki nie wchodzące organicznie w skład BSzF: 8-10 mbw, bpepid, 4xkss, bas i st.krw.I kat. OMF rozmieszcza się od TSD frontu w odległości 15-20 km w dwóch rejonach. Przesuwanie OMF następuje z taką samą częstotliwością z jaką przesuwa się TSD frontu.

2.5. Oddziały chemiczne wykorzystywane w ramach obrony i ochrony tyłów frontu

Do tej grupy na obecnym etapie rozwoju struktury organizacyjnej tyłów można zaliczyć tylko odwód chemiczny tyłów frontu /OCHTF/. OCHTF tworzy batalion chemiczny tyłów frontu i batalion odkażania

umundurowania /bou/. Odwód ten rozmieszcza się w pobliżu TSDF w odległości 10-15 km i zajmuje rejon o powierzchni 12-15 km². Przesuwanie OCHTF w nowy rejon dokonuje się z taką samą częstotliwością jak TSDF.

2.6. Tyłowe stanowisko dowodzenia i grupa operacyjna tyłów frontu

Tyłowe stanowisko dowodzenia frontu /TSD/ jest jednym z elementów dowodzenia wojsk frontu /SD, ZSD, TSD/. Ze względu na swoje przeznaczenie jest ono głównym elementem ugrupowania tyłów frontu.

Z tego stanowiska bowiem ~~rozliczane~~ ^{realizowane} jest dowodzenie i kierowanie zabezpieczeniem tyłowym wojsk frontu.

TSD frontu rozmieszcza się za SD lub ZSD / w zależności od tego, które z tych stanowisk jest bliżej położone TSD/ w odległości 20-40 km, a licząc od rubieży sytczności wojsk własnych z nieprzyjacielem odległość rozmieszczenia TSD może wynosić 100 - 150 km. TSD wraz z jednostkami ^{kami} ~~ami~~ zabezpieczenia /płacz, bzab/ zajmuje rejon o powierzchni 25-35 km².

W zależności od naturalnego i **urbanistycznego** pokrycia terenu TSDF rozmieszcza się sposobem biwakowym lub biwakowo-osiedlowym. W operacji zaczepnej frontu TSDF przesuwa się za SD /ZSD/ z częstotliwością jeden raz co 2-3 doby i na odległość 120-160 km. Decyzja kwatermistrza o przesunięciu TSD wymaga akceptacji dowódcy frontu /z wyjątkiem sytuacji nagłych/. TSD frontu przesuwa się w trzech rzutach:

- pierwszy rzut - grupa rekonesansowa ze środkami łączności i zabezpieczenia;
- drugi rzut - pierwsza grupa dowodzenia;
- trzeci rzut - druga grupa dowodzenia i pozostała część środków łączności i zabezpieczenia.

Przesunięcie TSD frontu w toku operacji wymaga zachowania pełnego bezpieczeństwa oraz utrzymania ciągłości dowodzenia tyłami.

2.7. Inne elementy ugrupowania tyłów frontu

Różnorodne i nieprzewidzane sytuacje mogą spowodować potrzebę organizowania nowych elementów ugrupowania tyłów we wszystkich podsystemach zabezpieczenia / materiałowego, medycznego itp/. Front może otrzymać wzmocnienie tyłów ze strony własnego naczelnego dowództwa lub naczelnego dowództwa ZSZ na zachodnim TDW.

Przydzielone siły i środki tyłowe mogą organizować nowe lub wzmocnić istniejące elementy ugrupowania tyłów spełniając określone funkcje w systemie zabezpieczenia tyłowego wojsk frontu.

3. ZAKOŃCZENIE

Z powyższych rozważań wynika, że w skład tyłów frontu wchodzi różnego rodzaju związki, oddziały, pododdziały i urządzenia tyłowe o odmiennym charakterze i specjalistycznym przeznaczeniu.

Ich liczba i rodzaje są ustalone stosownie do zadań operacyjnych i składu organizacyjnego frontu. W strukturze organizacyjnej tyłów frontu uwzględnia się przyjętą w ramach ZSZ Układu Warszawskiego jednolitą organizację, zasadę narodowego zaspokajania potrzeb i specyfikę sił zbrojnych.

W czasie prowadzenia operacji tyłów frontu mogą być zwiększone o narodowe jednostki tyłowe /z zapasami środków materiałowych/ do zabezpieczenia własnych /narodowych/ ZT i ZO podporządkowanych operacyjnie danemu frontowi. Dowództwo, któremu czasowo zostaną operacyjnie podporządkowane ZT i ZO wojsk sojuszniczych spełniać będzie funkcję organizatorskie w zakresie ich zabezpieczenia. Organizowanie tyłów tych zasad zapewnia sprawne funkcjonowanie systemu tyłowego w układzie koalicyjnym.

Takie cechy operacji jak duży rozmach, zdecydowany i manewrowy charakter oraz działanie poszczególnych zgrupowań na oddzielnych kierunkach wymagają dużej elastyczności w organizacji tyłów.

Głębokość zadań w operacji frontowej do 800 km i czas jej trwania do 15 dób, zmusza do stosunkowo ciągłych zmian położenia tyłów frontu i przesuwania ich na znaczne odległości z jednoczesnym zachowaniem ciągłości zaopatrywania i obsługiwania walczących wojsk. Ma to na celu niedopuszczenie do oderwania się od nich baz zaopatrzenia.

Pomyślne wykonanie zadań zależy więc głównie od właściwej organizacji tyłów, sprawności działania jednostek tyłowych i ciągłego elastycznego kierowania zabezpieczeniem tyłowym stosownie do sytuacji operacyjno-tyłowej.

Ugrupowanie tyłów i ich przesuwanie w toku operacji zależy od wielu czynników, z których najważniejszymi są: ugrupowanie operacyjne wojsk, konieczność utrzymania ciągłości zabezpieczenia tyłowego, dobowe możliwości dowozu środków materiałowych oraz zdolność przepustowa sieci komunikacyjnej. W każdym wypadku ugrupowanie tyłów powinno odpowiadać zamiarowi dowódcy frontu przeprowadzenia operacji zaczepnej oraz zapewnić w miarę optymalne warunki do sprawnej organizacji zabezpieczenia tyłowego wojsk.

BIBLIOGRAFIA:

1. JAKUBISIĄK WŁ. "system zabezpieczenia tyłowego pułku, dywizji, armii i frontu w działaniach zaczepnych" - Zarys tyłów wojsk lądowych. Wyd.ASG WP 1986 r.
2. Biuletyn informacyjny Ne 2 /145/ Wyd.MON Sztab Gen. WP Warszawa 1984 r.
3. Przegląd Kwatermistrzowski - tajny 6/8/. Gł.Kwat. WP Warszawa 1982 r.

Wydrukowano w 5 egz.

Egz. nr 1-5 BN DZS

Wykonał: ppłk P. Śmietanowski

Druk: E.P. dnia 20.01.87 r.

Nr.ks.masz. 04

WYKAZ

1. "Wzrost i rozwój człowieka" - Warszawa 1984 r.
2. "Wzrost i rozwój człowieka" - Warszawa 1984 r.
3. "Wzrost i rozwój człowieka" - Warszawa 1984 r.

Wzrost i rozwój człowieka
 Warszawa 1984 r.
 Wzrost i rozwój człowieka
 Warszawa 1984 r.
 Wzrost i rozwój człowieka
 Warszawa 1984 r.

